

Pec pod Sněžkou

De stad Pec pod Sněžkou is een van de belangrijkste bergresorts van zowel winter- als zomerrecreatie. Het dankt zijn positie aan de hoogste bergen in het Reuzengebergte, het prachtige natuurlijke landschap en last but not least ook geschikte ski-terreinen.

Voor liefhebbers van actieve vakanties biedt Pec een breed scala aan mogelijkheden, dat in het winterseizoen deels verspreid is over bergellingen, maar zich meestal concentreert in twee valleien. De eerste is de vallei van de rivier de Úpa, de tweede is de vallei van de Groene Stroom.

Pec pod Sněžkou is omgeven door een aantal bergen en heuvels. In het noordoosten ligt de bosrijke Rose Berg (1.300 m), in het noorden een reeks van de drie hoogste bergen in het Reuzengebergte - Sněžka (1.602 m), Studniční hora (1.554 m) en Luční hora (1.547 m). In het westen grenst het aan het grondgebied van de stad Zadní planina en Liščí hora. De cirkel is bijna gesloten door de hellingen van de esdoorn waartussen de Upa-rivier door de Rose Berg stroomt.

Het eerste bewoonde deel van de huidige Pec pod Sněžkou was de mijnbouwplaats Obří důl. De eerste nauwkeurige vermelding van de mijnbouw dateert uit 1511. Hier werden kopererts en arsenopyrite gedolven. Mijnbouw van mineralen in Pec duurde in verschillende periodes tot 1959, toen de mijnindustrie volledig stopte na meer dan 450 jaar.

Pec zelf is ontstaan in de late 16e eeuw, toen als het derde deel van Velké Úpa. Naar het Reuzengebergte werden houthakkers uit Stiermarken, Karinthië en Tirol genoemd, die op basis van de opengeruimde weidenclaves woningen bouwden (zogenaamde schuren) en vee en geiten hielden.

De ontwikkeling van het toerisme in de tweede helft van de vorige eeuw gaf kolonisten een nieuwe bron van inkomsten. In eerste instantie voorzagen ze toeristen van hooiaccommodatie, maar later pasten ze hun woningen aan om kamers te huren, huisjes, pensions en hotels te maken.